خبر

رکورد تاریخی بورس دوباره ثبت شد

● **مهر:** شاخص کل بورس دیروز در اولین ساعت آغاز معاملات با عبور از مرز ۵۵ هزار واحد رکورد جدیدی را در تاریخ بورس به ثبت رساند. شاخص کل بورس روز چهارشنبه از ۵۵هزار واحد گذشت و به ۵۵هزارو۴۱ واحد رسید و رکورد جدیدی در تاریخ بورس به ثبت رساند. بر این اساس شاخص کل بورس که روز سه‌شنبه در پایان معاملات که با افت ۸۱ واحدی مواجه شده بود، به ۵۴هزارو۵۳۴ واحد رسید، اما امروز در اولین ساعات آغاز معاملات با شتاب از مرز ۵۵هزار واحد گذشت. بیشترین تاثیر روی افزایش شاخص در روز جاری مربوط به هلدینگ نفت، گاز و پتروشیمی تامین (تاپیکو) است، همچنین سهام مخابرات و پروژه‌های نیروگاهی هم تاثیر خود را بر بورس گذاشت. در حال حاضر ارزش بازار نیز از ۲۶۹هزارمیلیارد تومان فراتر رفته است.

صعود طلا در بازار

● **ایسنا:** قیمت طلا در ایران از صبح امروز روند صعودی به خود گرفت. ارزش طلا در ایران در حالی رو به فزونی گذاشته که قیمت اونس جهانی نسبت به روز سه‌شنبه افزایش یافت اما قیمت دلار که تاثیر بسزایی در قیمت طلا در ایران دارد، روند نزولی داشته است. براین‌اساس قیمت سکه تمام طرح جدید یک‌میلیون‌و ۸۴هزار تومان، سکه تمام طرح قدیم یک‌میلیون‌و۵۰هزار تومان، نیم‌سکه ۵۷۲هزار تومان، ربع‌سکه ۳۷۶هزار تومان و سکه گرمی ۲۵۰هزار تومان معامله می‌شود. لازم به ذکر است قیمت سکه تمام طرح قدیم مطابق آخرین قیمت‌های روز گذشته است و تا به این لحظه هیچ تغییری نداشته است. همچنین هر گرم طلای ۱۸عیار ۱۰۱هزارو۲۳۰تومان، هر مثقال طلا ۴۳۸هزارو۵۰۰تومان و اونس جهانی هزارو۲۵۴دلارو۴۰سنت ارزش‌گذاری شده است در بازار آزاد هر دلار سه‌هزارو۲۷۰تومان و هر یورو چهارهزارو۳۰۰تومان به فروش می‌رسد.

تسهیلات صندوق توسعه ملی برای خرید هواپیما بی‌نتیجه ماند

● **ایسنا:** تسهیلات صندوق توسعه ملی برای خرید هواپیما به دلیل شرایط سخت پرداخت آن به شرکت‌های هواپیمایی، بی‌نتیجه ماند. سیدعبدالرضا موسوی، رییس انجمن شرکت‌های هواپیمایی، درباره اختصاص منابع از صندوق توسعه ملی برای خرید هواپیما گفت: شرایط دریافت این تسهیلات برای شرکت‌های هواپیمایی بسیار دشوار است. وی افزود: شرکت‌های هواپیمایی در وضعیت مالی نامناسبی به سر می‌برند و تسهیلات اینچنینی که باید پیش‌پرداخت سنگینی برای آن پرداخت شود، هیچ مشکلی را حل نمی‌کند.

کاریابی‌ها، بیکار شدند

● **مهر:** افت فعالیت بنگاه‌ها و واحدهای تولیدی کشور، تغییر روش جست‌وجوی شغل توسط کارجویان و توقف جذب نیرو از سوی کارفرمایان به‌ویژه در بخش فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، دفاتر کاریابی و مشاوره شغلی کشور را در آستانه ورشکستگی کامل و تعطیلی قرار داده است. بابک هاشمی‌پور رییس هیات‌مدیره دفاتر مشاوره شغلی و کاریابی‌های کشور، با بیان اینکه وضعیت مالی و کاری دفاتر مشاوره شغلی و کاریابی‌ها در حال حاضر بسیار آشفته و تقریبا به خط‌قرمز رسیده است گفت: کاریابی‌ها در حال تعطیلی هستند و دفاتر شهرهای صنعتی که باید در حالت فعالیت مناسبی باشند، کاری برای انجام‌دادن ندارند. به گفته او، میزان ثبت‌نام‌ها و مشاوره نیز بسیار پایین آمده است. موضوع جالب اینکه در شش‌ماه اخیر، کارجویان نیز دیگر رغبتی به کار از خود نشان نمی‌دهند. هاشمی‌پور، افزود: اغلب کارجویان پایین‌بودن سطح حقوق پیشنهادی کارفرمایان را به‌عنوان یکی از دلایلی که ترجیح می‌دهند همچنان بیکار بمانند عنوان می‌کنند. همچنین برخی به تفاوت‌های اشتغال در بخش دولتی و خصوصی اشاره می‌کنند. وی ادامه داد: متاسفانه باید گفت یک مقدار تنبلی نیز در برخی از کارجویان ایجاد شده است و آنها ترجیح می‌دهند همچنان بیکار بمانند. از سویی عدم اجرایی‌شدن بند (و) ماده ۸۰ قانون برنامه پنجم توسعه که به کاهش سهم بیمه کارفرما در قبال جذب نیرو از دفاتر کاریابی می‌پردازد نیز باعث تشدید وضعیت بحرانی دفاتر مشاوره شغلی کشور شده است. این مقام مسوول در دفاتر مشاوره شغلی کشور تصریح کرد: با وجود اینکه تصور می‌شود در بخش فارغ‌التحصیلان دانشگاهی باید اوضاع جذب نیرو بهتر باشد و تقاضاهای نسبتا خوبی در این بخش داشته باشیم، اما متاسفانه کارفرمایان تقاضا برای جذب این نیروها را تقریبا به صفر رسانده‌اند و می‌توان گفت در بخش جست‌وجوی کار برای افراد تحصیل‌کرده با بحران شدیدی مواجه شده‌ایم.

بازگشت قیمت‌گذاری خودروها به سازمان حمایت صحت ندارد

● **ایسنا:** شورای رقابت اظهارات رییس کمیسیون اصل ۹۰ درباره بازگشت قیمت‌گذاری خودروها به سازمان حمایت را رد کرد. شورای رقابت در واکنش به اظهارات روز گذشته رییس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس که از بازگشت قیمت‌گذاری خودروها به سازمان حمایت خبر داده بود، اعلام کرد در جلسه مورد اشاره به‌هیچ‌وجه در این رابطه تصمیم‌گیری جدید صورت نگرفته است.

با وجود میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری قطر در بخش عمرانی

دوحه مناسب زندگی نیست

مترجم: امین مدی

عکس: Reuters

شرق: باوجود شکوفایی صنعت ساخت‌وساز در قطر چرا شرکت‌های عمرانی این کشور همچنان در حال دست‌وپنجه نرم کردن با چالش‌ها هستند؟ به‌رغم اینکه قطر اجرای طرح‌های عمرانی در حوزه زیرساخت را آغاز کرده است اما شرکت‌های عمرانی قطری همچنان در حال دست‌وپنجه نرم‌کردن با چالش‌های پیش‌روی خود هستند. این اتفاق درواقع هشداری است برای شرکت‌هایی که قصد سرمایه‌گذاری در این کشور را دارند به این معنا که این شرکت‌ها باید توجه داشته باشند که مبالغ میلیاردی هزینه‌شده توسط این کشور لزوما به‌معنای ایجاد سود برای شرکت‌های سرمایه‌گذار نخواهد بود.

کمک مالی ۷/۱میلیارددلاری ماه گذشته دولت قطر به بزرگ‌ترین شرکت عمرانی این کشور یعنی «باروا» و نیز بازسازی و تقویت دیگر شرکت‌های معتبر عمرانی این کشور همچون «یونایتد دولوپمنت» و شرکت دولتی «دیار» حکایت از مشکلات مبتلا به این صنعت دارند. «باروا» و «دیار» به‌منظور مدیریت‌کردن بدهی‌های خود ناچار شده‌اند که دست به تعدیل نیروی انسانی خود بزنند ضمن آنکه علاوه بر آن به فروش برخی از دارایی‌های خود نیز دست زده‌اند. در ماه اکتبر گذشته «باروا» اعلام کرد که قصد دارد به‌منظور کاهش میزان بدهی‌های خود مجددا برخی دارایی‌های خود در قطر و مصر را نیز به فروش برساند. این نکته واضح است که قطر برای تبدیل شدن به قطب اقتصادی منطقه در حال رقابت با دوبی است و برای نیل به این مقصود از لحاظ مالی مشکلی ندارد؛ سرمایه‌های گازی قطر باعث شده‌اند تا این کشور به یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان مبدل شود.

اما طی چند سال گذشته عملکرد بخش عمرانی قطر این تردید را ایجاد کرده است که آیا این کشور جمعیت و جذابیت لازم برای مبدل شدن به یکی از بازارهای عمده شرکت‌های عمرانی و همچنین تبدیل شدن به مکانی امن برای سرمایه‌گذاری در حوزه ساخت‌وساز را دارد یا خیر.

این کشور کوچک و کویری جمعیتی تقریبا معادل دومیلیون نفر دارد که از آن میان تنها ۲۵۰هزار نفر آنها بومی این کشور هستند. تردیدی نیست که از لحاظ جمعیتی این میزان شبیه به جمعیت دوبی است اما دوبی از حمایت امارات‌متحده‌عربی برخوردار است و حداقل تاکنون در عرصه رقابت به‌منظور بدل شدن به پایگاهی برای متخصصانی که پیرامون خلیج‌فارس مشغول به کار هستند پیروز بوده است.

متیو گرین، رییس بخش تحقیقاتی مرکز مشاوران املاک CBRE در دوبی می‌گوید: «افراد هیچ انگیزه‌ای برای ماندن در دوحه ندارند. دوحه باید دیگر بخش‌های مربوط به توریسم، مراکز تفریحی و سبک زندگی خود را بهبود بخشد. در حال حاضر یک مرکز تفریحی بزرگ در این شهر وجود ندارد و این تفاوت بنیادین دوحه با همسایه خود دوبی است.»

پروازهای صبح از دوحه به دوبی مملو از مدیران و متخصصانی هستند که ترجیح می‌دهند در دوبی زندگی کنند و هر روز پرواز یک ساعته‌ای برای رسیدن به محل کار خود در دوحه داشته باشند. یکی از مشاوران مستقر در دوبی که بنا به دلایل تجاری نخواسته نامش فاش شود، می‌گوید: «یکشنبه صبح به دوحه پرواز می‌کنم و چهارشنبه به دوبی بازمی‌گردم. زندگی در دوبی بسیار آسوده‌تر است و خانواده من هیچ‌گاه حاضر به زندگی در دوحه نشده‌اند.» شرکت‌های عمرانی قطری امیدوارند که طی ۱۰ سال آینده و با سرمایه‌گذاری معادل ۱۴۰میلیارددلار روی سیستم راه‌آهن، یک فرودگاه و یک بندر جدید، صدها کیلومتر جاده‌های جدید و نیز استادیوم‌هایی که میزبان جام‌جهانی فوتبال سال ۲۰۲۲ خواهند بود بتوان این شرایط را تغییر داد. انتظار می‌رود این پروژه‌ها که منجر به ورود مهندسان و مدیران توانمند و متخصص به این کشور می‌شود باعث افزایش جمعیت قطر در سال‌های آتی شود. نباید فراموش کرد که دولت این کشور امیدوار است که جام‌جهانی فوتبال، دوحه را به یکی از مراکز بین‌المللی مهم تبدیل کند. با این تفاسیر هنوز مشخص نیست که قرار است چه میزان از سرمایه‌گذاری‌های مذکور در حوزه زیرساخت به شرکت‌های عمرانی قطری برسد، چراکه مقادیر بسیاری از این مبالغ هنگفت به جیب پیمانکاران خارجی بزرگ و با تجربه خواهد رفت.

به‌طور مثال اوایل ماه گذشته قطر چهار قرارداد طراحی و ساخت فاز اول مترو دوحه به ارزش ۸/۲میلیارددلار را به مناقصه گذاشت که شرکت ایتالیایی «ایمپرجیلو» و شرکت مهندسی و عمرانی «SK» کره‌جنوبی در مجموع سه قرارداد را از آن خود کردند. با وجود اینکه شرکت قطری «گلفار ال میسناد» موفق به کسب یکی از چهار قرارداد مناقصه شد اما این امر باعث افزایش ارزش سهام «گلفار» نشد و ارزش سهام این شرکت همچنان برابر با میزان آن در پایان سال مالی گذشته است. نباید فراموش کرد که از پایان سال ۲۰۱۲ تاکنون ارزش سهام «باروا» نیز سه درصد کاهش یافته است.

شرکت‌های عمرانی دوبی از پروژه‌های مسکن دست کشیده و وارد حوزه ساخت مراکز خرید، استراحتگاه‌ها و مراکز تفریحی شده‌اند که این امر منجر به کاهش آسیب‌های وارده ناشی از نوسانات قیمت در بازار مسکن به آنها شده اما این فرآیند تاکنون در قطر رخ نداده است. دانکن‌گری، سرپرست امور قطر در شرکت Colliers International می‌گوید: «دوبی در حال ساخت تاسیسات تفریحی همچون پارک‌های آبی، هتل‌های بزرگ و دیگر مراکز تفریحی است تا به این وسیله بخش توریسم خود را بهبود بخشد. اکنون در دوحه کمبود اینگونه تاسیسات وجود دارد و شواهد حاکی از این هستند که دولت این کشور تلاش چندانی برای بهبود بخش توریسم نکرده است.» برخی تحلیلگران دلیل این مساله را وابستگی شرکت‌های عمرانی قطری به دولت دانسته و می‌گویند که این وابستگی منجر به این مساله شده است که شرکت‌ها به جای تمرکز بر ایجاد سود برای خودشان بر سیاست‌های دولت تمرکز و تکیه کرده‌اند – به عبارت دیگر مشکل اصلی این است که شرکت‌های مذکور توسط سرمایه‌گذار اصلی، یعنی دولت کنترل می‌شوند. در ماه می، «باروا» طرح ۵/۵میلیارددلاری خود برای احداث یک جزیره در نزدیکی ساحل دوحه را رونمایی کرد، این طرح که مشتمل بر ساخت ویلاهای لوکس و پارک‌های آبی نیز هست ضمنا می‌تواند منجر به ایجاد مکانی برای کناره‌گرفتن کشتی‌های مسافربری شود و در نتیجه محلی برای اسکان موقت تماشاچیان جام‌جهانی فوتبال مهیا کند؛ هر چند این طرح می‌تواند باعث رفع مشکل اسکان تماشاچیان در طی مسابقات جام‌جهانی فوتبال شود، اما نه سود چندانی برای «باروا» خواهد داشت و نه باعث بهبود شرایط زندگی در دوحه می‌شود. ۴۵ درصد از سهام «باروا» متعلق است به دپارتمان مسکن «صندوق سرمایه‌گذاری قطر» و این شرکت توانسته در راستای استراتژی «سرمایه‌گذاری برون‌مرزی قطر» دارایی‌هایی در فرانسه، سوییس، انگلیس و دیگر کشورها کسب کند.

گری می‌گوید: «عمده پروژه‌های عمرانی بزرگ در دوحه توسط دولت و سازمان‌های شبه خصوصی اجرا می‌شوند.»

برخی تحلیلگران معتقدند بازار مستغلات مسکونی دوحه اساسا دچار کمبود است و این امر باید به معنای فرصتی برای شرکت‌های عمرانی باشد. «Colliers» بر این باور است که تا سال ۲۰۱۷ تقاضا برای مسکن به ۲۴۲هزارواحد مسکونی خواهد رسید؛ بنابر تخمین‌های دولت و پروژه‌های عمرانی کنونی، پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۷ تنها ۱۳۸هزار و ۲۳۵ واحد مسکونی احداث شود. اکثر آپارتمان‌ها در دوحه واحدهای دو یا سه خوابه بوده و کمبود شدید آپارتمان‌های یک خوابه و سوییتی وجود دارد. این امر منجر شده است که کرایه ماهانه آپارتمان‌های یک خوابه در مناطق معمولی به دوهزارو۷۴۰دلار نیز برسد. گری می‌گوید: درحال حاضر مسکن‌های موجود برای اقلیت متقاضیان بازار مناسب هستند و نه اکثریت آنها». اما طرح‌های تشویقی درنظر گرفته شده برای شرکت‌های عمرانی که با هدف پرکردن این خلأ ارایه شده‌اند محدودیت‌های خاص خودشان را دارند چرا که قوانینی در این کشور وجود دارند که خرید املاک توسط خارجی‌ها را محدود می‌کنند. در دوبی به دلیل وجود مناطق آزاد بیشتر این مشکل برای خارجی‌ها وجود ندارد و این شهر با وجود بحران بازار مسکن در سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۰۹ توانسته خود را به این شکل به یکی از مقاصد سرمایه‌گذاران در خاورمیانه بدل کند. امسال جهش نسبی قیمت املاک در دوبی منجر شد تا سرمایه‌هایی که ممکن بود به سوی قطر روانه شوند، جذب این شهر شوند. گری می‌گوید: «در حال حاضر در دوحه فرصت‌ها برای سرمایه‌گذاران محدود است. بازار این کشور هنوز نسبتا نوپاست و از نظر ایجاد فرصت به بلوغ لازم نرسیده است اما در صورتی که توسعه اقتصادی این کشور سرعت بیشتری به خود بگیرد، این مشکل با گذر زمان رفع خواهد شد.»

نگاه

تاسیسات نفتی و گازی فرسوده در خلیج‌فارس

ترجمه: حسین شیرزادی

● یکی از متخصصان مطرح در حوزه انرژی هشدار داده است که کشورهای حاشیه خلیج‌فارس باید به سرمایه‌گذاری بیشتر در راستای بهبود تاسیسات نفتی و گازی خود در خلیج‌فارس روی بیاورند چراکه برخی از این تاسیسات یا طول عمرشان پایان یافته یا با ظرفیتی بیشتر از ظرفیت بیشینه‌شان مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند که این امر، خطرات بالقوه‌ای را متوجه تولید، سلامت عمومی و محیط‌زیست می‌کند.

جیمز مک‌کالوم، مدیرعامل و یکی از بنیانگذاران شرکت «Senergy»، شرکتی بین‌المللی و خدماتی در حوزه اکتشاف و تولید هیدروکربن می‌گوید: «بسیاری از تاسیسات عملیاتی حاضر در منطقه – به‌ویژه در مناطق ساحلی – حداقل ۳۰ تا ۴۰ساله هستند و اغلب تحت شرایط نامناسب با ظرفیتی بیش از ظرفیت بیشینه‌شان مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند. مک‌کالوم همچنین هشدار داده که طول عمر بسیاری از چاه‌ها نیز پایان یافته است، مساله‌ای که در آینده می‌تواند زمینه‌ساز مشکلات بسیاری باشد. وی می‌گوید: «اطمینان حاصل کردن از عدم وجود نقص در تاسیسات نفتی و گازی از اهمیت بسیاری برخوردار است، زیرا نادیده‌گرفتن این مساله تولید، سلامت عمومی و محیط‌زیست را به خطر می‌اندازد که این خود تاثیرات منفی بسیاری روی فعالیت‌ها و نیز سوددهی شرکت‌ها دارد.»

آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) پیش‌بینی کرده است که میزان تقاضا برای نفت و گاز تا سال ۲۰۵۰ دوبرابر خواهد شد و مک‌کالوم بر این باور است که تلاش کشورهای حاشیه خلیج‌فارس برای افزایش طول عمر تاسیسات کنونی به امید ثابت نگه‌داشتن میزان تولید تلاشی بیهوده خواهد بود. مک‌کالوم که بیش از ۲۰سال در حوزه مهندسی، ساخت‌وساز و مدیریت حضور داشته بر این باور است که با وجود اینکه برخی شرکت‌های فعال در حوزه نفت و گاز این‌گونه مسایل را در دستورکار خود قرار داده‌اند و دست به بهسازی تجهیزات خود زده‌اند اما به نظر نمی‌رسد که کشورهای خاورمیانه روی چنین اقداماتی به‌صورت جدی تمرکز کرده باشند.

وی بر این باور است که کشورهای حاشیه خلیج‌فارس با الگوگرفتن از انگلیس باید دست به سرمایه‌گذاری گسترده‌تری روی صنعت نفت و گاز خود بزنند تا به این وسیله بتوانند به پیشرفت صنایع مذکور در آینده امید داشته باشند.

متوسط دوره مدیریت بر مهم‌ترین نهاد اقتصادی کشور در هشت‌سال گذشته

حدودا هر یک‌سال «شستا» مدیرعامل عوض کرد

قانون‌آن‌لاین: در فروردین سال ۱۳۹۱، یعنی حدود یک‌سال‌وسه‌ماه قبل، محمدعلی یزدان‌جو، مدیرعامل وقت شستا اعلام کرده که از مجموعه ۳۰۰شرکت تحت پوشش شستا، ۱۳۰شرکت کم‌بازده و زیان‌ده هستند و شستا قصد دارد از این شرکت‌ها خارج شود. سازمانی که باید منافع بیش از ۴۷درصد کارکنان ایرانی یا به عبارت دیگر ۳۲میلیون‌و۵۰۰هزار ایرانی را حفظ کند، در طول هشت‌سال شش مدیرعامل به خود دیده است.

هر چند تامین‌اجتماعی همواره در دوره‌های مختلف تحت‌تاثیر سیاست قرار داشته و بدهی‌های عظیم دولت به تامین اجتماعی نشان‌دهنده اهمیت این نهاد اقتصادی برای تامین منابع مالی برای دولت است، اما طی هشت‌سال گذشته این سازمان و شرکت سرمایه‌گذاری تامین‌اجتماعی، شستا، بیش از پیش تحت‌تاثیر سیاسی‌کاری قرار گرفته است.

شرکت شستا در حالی که با گردش مالی ۴۰هزارمیلیاردتومانی، ۱۰درصد تولید ناخالص داخلی را در اختیار دارد، اما در طول دو دولت نهم و دهم شش مدیرعامل به خود دیده است و همین امر سبب شده که در این سازمان ثبات مدیریتی کمرنگ شده و مشکلاتی بروز کند.

تا دو سال قبل، پرونده اختلاس در شستا و سوءاستفاده‌های میلیاردی و حقوق‌های چندمیلیونی مدیران سوژه داغی برای رسانه‌های گروهی محسوب می‌شد اما در پی جنجال‌های ایجادشده هیچ‌گاه گزارشی دقیق و مبسوط از وضعیت این شرکت ارایه نشد.

به‌نظر می‌رسد در دولت نهم و دهم سیاست تغییر مکرر مدیران درخصوص این شرکت نیز در دستور کار قرار داشته است. از این‌رو جعفری، کبورانی، بیگ، یزدان‌جو، حیدری‌ملایر و بالاخره احسان یارمحمد بر صندلی مدیریت عاملی این شرکت تکیه می‌زنند و یکی از نزدیک‌ترین یاران احمدی‌نژاد نیز با ایجاد جو خبری عجیب‌وغریب، از مدیریت بر این سازمان جا می‌ماند. مهرداد بذرپاش که دبیر رایحه خوش خدمت در زمان برگزاری انتخابات شوراها بود و از نزدیکان محمود احمدی‌نژاد محسوب می‌شود، پیش از انتصاب حیدری‌ملایر به‌عنوان مدیرعامل این شرکت، به‌عنوان مدیرعامل جدید شستا اعلام شد. وی در آن دوره مدیرعامل سایپا بود و خود در برابر اخبار ضدونقیض درباره حضور یا عدم حضورش در شستا سکوت کرده بود اما هرچند جو خبری سنگینی پیرامون این موضوع به راه افتاد، بذرپاش از حضور در شستا بازماند. گفته می‌شود حکم مدیرعاملی بذرپاش صادر و سپس لغو شد. بسیاری حضور بذرپاش در شستا را نشانه‌ای آشکار از سیاسی‌کاری نزدیکان رییس‌جمهور می‌دانستند و گفته می‌شود در پی ایجاد فضای سنگین در این حوزه حکم مدیرعاملی بذرپاش لغو و حیدری‌ملایر به‌عنوان مدیرعامل معرفی شد. اما اهمیت مدیریت بر شستا در چیست؟

صندوقی برای آینده

دیگر کمتر در میان اخبار و گزارش‌ها و تحلیل‌ها، در مورد جوانی جمعیت در ایران سخن گفته می‌شود. جمعیت ایران به دلیل کاهش رشد جمعیت طی سال‌های اخیر در حال پیر شدن است و همین امر نشان می‌دهد در آینده‌ای نزدیک ایران کهنسال با مساله افزایش قابل‌توجه تعداد مستمری‌بگیران و بازنشستگان روبه‌رو است و تامین منابع مالی برای پرداخت این اعتبار از ضرورتی انکارناپذیر برخوردار است. شرکت سرمایه‌گذاری تامین‌اجتماعی که به‌اختصار شستا نامیده می‌شود در این میان یکی از مهم‌ترین نهادهای مالی سازمان تامین‌اجتماعی در اشلی بزرگ‌تر از کل کشور است. این نهاد با در اختیار داشتن هشت هلدینگ و انبوهی شرکت، یکی از مهم‌ترین منابع تامین‌کننده نیازهای آتی مستمری‌بگیران و بازنشستگان خواهد بود.

بر اساس این گزارش هر چند گردش مالی این نهاد بیش از ۴۰هزارمیلیاردتومان عنوان شده است، اما باید در نظر داشت که به تعداد فراوانی از شرکت‌های تحت‌پوشش این نهاد، زیان‌ده هستند. در فروردین سال ۱۳۹۱، یعنی حدود یک‌سال‌وسه‌ماه قبل، محمدعلی یزدان‌جو مدیرعامل وقت شستا اعلام کرده که از مجموعه ۳۰۰شرکت تحت‌پوشش شستا، ۱۳۰شرکت کم‌بازده و زیان‌ده هستند و شستا قصد دارد از این شرکت‌ها خارج شود. از فروردین ۱۳۹۱ تاکنون، غیر از یزدان‌جو، دو مدیرعامل دیگر نیز در این سازمان حضور داشته‌اند. هر چند مدیرعامل اسبق شستا تاکید کرده که این شرکت در هشت رشته صنعتی فعال شده است و قصد ندارد در دیگر رشته‌های صنعتی فعالیت کند، اما به‌نظر می‌رسد تغییرات شدید مدیریتی در این سازمان مانع از اجرای سیاست‌های دقیق و درست شده است. در وضعیت فعلی، در حالی که به‌طور متوسط مدت مدیریت هر مدیرعامل در هشت‌سال گذشته ۱/۳ سال بوده است، ارزش معاملات شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی (شستا) بیش از ۱۰درصد کل معاملات سالانه بورس کشور است. مجموعه صنایع در اختیار شستا حجم بزرگی را تشکیل می‌دهد. ۲۶درصد گاز مایع کشور در کشوری که بزرگ‌ترین ذخیره نفتی و گازی جهان را دارد، در مجموعه این شرکت تولید می‌شود. ۳۲درصد قیر کشور را شرکت‌های وابسته به شستا تولید و ۵۰درصد حمل‌ونقل نفتی توسط شرکت‌های وابسته به شستا صورت می‌گیرد، ۷۱درصد جابه‌جایی ریلی، ۲۰درصد سیمان تولیدی کشور، ۳۵درصد بیمه حمل‌ونقل دریایی کشور، ۴۱درصد توزیع دارو در کشور و ۳۲درصد داروهای تولیدی کشور مربوط می‌شود به شرکت‌های تولیدی و خدماتی وابسته به شستا. بر اساس آخرین تقسیم‌بندی‌های صورت‌گرفته ۳۹ شرکت مربوط به صنایع نفت و گاز و پتروشیمی، ۲۷ شرکت مربوط به سیمان، ۲۵ شرکت مربوط به صنایع عمومی و غذا، ۱۳شرکت مربوط به صنایع معدنی و فلزات، ۱۰شرکت دارویی، یک شرکت مربوط به صنایع بیمه، مالی و بانکی و یک شرکت مربوط به صنایع نوین در این مجموعه وجود دارد.